

min Mening triste Kapitel i dansk politisk Historie, som jo ved den her forestaaende Afstemning vil bringes til en foreløbig Afslutning. Indstillingen fra Fællesudvalget indeholder en Meddelelse om Grundlaget for en Overenskomst mellem den højtærede Konseilspræsident og Fællesudvalget, som jo for øvrigt den højtærede Konseilspræsident har citeret i dens Helhed. Jeg vil opholde mig ved et lille Stykke af denne Meddelelse, som indeholder det, der for mig er Hovedpunktet. Med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maa-ske oplæse nogle faa Linier. De lyder saaledes:

„Ved Forhandling i Fællesudvalget og i Samraad med Konseilspræsidenten er Konseilspræsidenten og Fællesudvalget enedes om følgende:

Med det Formaal at tilvejebringe den under den europæiske Krig ønskelige Ro i vore offentlige Forhold indstilles, at der udnævnes tre Ministre uden Portefeuille.

De tre politiske Partier paa Rigsdagen, der ikke nu er repræsenterede i Ministeriet, udpeger hver en af disse. Disse Ministre deltager i samtlige Ministermøder og Statsraad.“

For mig staar det saaledes, at dette er Hovedsagen ved denne Meddelelse om Grundlaget for Indstillingen, som det blev betegnet af den højtærede Konseilspræsident. Det vil altsaa sige, at Ministeriet Zahle suppleres med bl. a. et Medlem fra det Parti, hvortil jeg i denne Stund hører. Denne Overenskomst kan jeg ikke billige, og jeg vil ikke være med til at tage det Ansvar, som dermed er forbundet.

Det er besværligt for mig at skulle udtale det, som jeg nødvendigvis maa udtale. Jeg maa sige, at min Begrundelse af, at jeg ikke kan være med her, er denne, at jeg ikke — jeg skal sige det saa mildt, som jeg kan — har Tillid til det siddende Ministerium. Det har jeg i og for sig aldrig haft. Selvfølgelig har jeg været villig til som loyal Borger og Medlem af dette høje Ting at forhandle med det Ministerium, som Hans Majestæt Kongen har udnævnt; men en ganske anden Ting er jo at billige, at blandt andet et Medlem af det Parti, jeg tilhører, tiltræder dette Ministerium og derved faar Medansvar for det. Det vil jeg ikke gaa med til. Og jeg vil det saa meget mindre efter hele den Maade, det høje Ministerium har ført den foreliggende Sag paa, en Sag, som det jo har indledet, thi til en Handel hører to Parter, og naar Regeringen havde

sagt Nej, kunde der ingen Handel være blevet indledet. Jeg vil ikke være med til at tage det Ansvar, idet jeg, som sagt, ikke har Tillid til den siddende Regering, og jeg vil ikke gøre mig meddelagtig i, at det Parti, jeg tilhører, overtager en Del af Ansvaret. Hele den Maade, hvorpaa den høje Regering har ført denne Sag, misbilliger jeg i allerhøjeste Grad, og ganske særlig den Maade, hvorpaa Regeringen har stillet sig til Begrebet Sandhed, en Maade, som efter min Mening er ganske forkastelig og vil være ødelæggende, saafremt den bliver sanktioneret.

Af disse Grunde vil det være klart, at jeg ikke kan billige den foreliggende Indstilling og heller ikke vil være med til at stemme for det Forslag til Lov, som her stilles og anbefales. Hvad selve Afstemningen angaar, vil jeg stille mig saa mildt, som jeg kan, ved at svare „Stemmer ikke“. Det er jo muligt, at der kan komme et heldigt Resultat ud af denne Under-søgelse i en Kommission. Som Dansk Mand maa jeg selvfølgelig ønske det, selv om mit Haab derom er meget ringe. Hovedsagen for mig er i dette Øjeblik, at jeg maa hævde, at jeg ikke vil have Medansvar for, at Ministeriet Zahle bliver suppleret med et Medlem af det Parti, jeg hidindtil har tilhørt.

Tvede: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Tvede: I Anledning af den første Udtalelse, det ærede Medlem fremkom med, vil jeg tillade mig her at hævde og slaa fast, at Nedsættelsen af denne Kommission til Afgørelse af det vestindiske Spørgsmaal ikke i nogen som helst Maade foregriber vor endelige Stilling til Sagen. Jeg har ikke Sympati for Sagen, jeg er ikke Salgsven, og selv om jeg anbefaler at gaa med til Kommissionens Nedsættelse, staar jeg, hvis Kommissionens Arbejde ikke skulde forandre mine Anskuelser, ganske frit med Hensyn til den Stilling, jeg vil indtage ved den endelige Afgørelse af Spørgsmaalet.

la Cour: Jeg kunde egentlig paa en vis Maade slutte mig til den sidste ærede Taler, men jeg ser nu alligevel noget anderledes paa det. Jeg udtalte ved eneste Behandling af Lovforslaget, at jeg ikke